

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.IV.30.173/2019/5. szám

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Szlamka Gergely ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** szám alatti székhelyű **felperesnek** - a Dr. Vadnai Bence ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** székhelyű **alperes** ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2019. május 14. napján kelt 5.G.20.411/2016/100. számú ítélete ellen a felperes által 106. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésre tekintettel lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 500.000,- (Ötszázezer) forint másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az alperesi társaságot a Szlovák Köztársaságban (...) számon jegyezték be a cégjegyzékbe, (**város 1, utca, házszám**) alatti székhellyel. Egyetlen tagja az egyesült államokbeli (**cég 1**), melyet (**képviselő 1**) cseh üzletember képvisel, aki 2012. november 1-jétől az alperes bejegyzett ügyvezetője is volt.

A felek között 2014. május 21-én vállalkozási szerződés jött létre, melyben a (**képviselő 2**) által képviselt felperes, mint megrendelő és a (**képviselő 3**) által képviselt alperes, mint vállalkozó rögzítette, hogy a vállalkozó passzívház-modulok gyártásával és értékesítésével, valamint a gyártás franchise-ba adásával foglalkozó vállalkozás, amely árajánlatot adott a megrendelő részére gépek és gépsorok gyártására. Az alperes vállalta az árajánlatban szereplő berendezések legyártását, beszerzését és beüzemelését, valamint a megrendelő négy dolgozójának oktatását magyar nyelven. A szerződő felek megállapodtak, hogy a vállalkozó a megrendelőt 15 napi rendszerességgel informálja szóban, e-mailben a berendezések készültségi fokáról. A vállalkozói díjat mindösszesen 311.030.925,- forintban határozták meg. A megrendelő vállalta, hogy a szerződéskötést követő 8 napon belül „EPS gyártás előlege” címén a vállalkozói díjból 67.473.670,- forintot utal át; majd 2014. augusztus 18-ig 157.438.563,- forintot (EPS végösszege); 2014. szeptember 30-ig 43.059.346,- forintot; és végül 2014. október 31-ig további 43.059.346,- forintot.

A vállalkozói díjrészletek forrására, felhasználásuk egyedi jogszabályi feltételeire, korlátaira a szerződés nem tartalmaz utalást.

A szerződés rendelkezett kötbérről, elállásról, vis maiorról, a megrendelő feladatairól, a próbaüzemről, a végleges üzembe helyezésről, garanciális feltételekről, és az irányadó jogról (magyar jogszabályok). A felek közti esetleges jogvita bírósági fórumaként pertárgyértéktől függetlenül a „**(város 5)**-i Városi Bíróság” megjelöléssel kívántak kizárólagos illetékességet kikötni.

(**Ügyvéd 1**) ellenjegyzésével 2014. május 29-én egy kölcsönszerződés is létrejött a (**képviselő 3**) által képviselt alperes, mint kölcsönadó, és (**képviselő 2**) által képviselt felperes, mint adós között. Eszerint felek megállapodtak, hogy a kölcsönadó az adósnak 20.000.000,- forintot ad kölcsön, átutalással teljesítve, a szerződés aláírásának a napján. A kölcsönt a felperes 2014. augusztus 1-ig vállalta visszafizetni a kölcsönadónak, annak (**pénzügyintézet 1**)-nél vezetett számlájára utalással. Az egyedi kikötés szerint a kölcsönt az adós köteles a (**cég 2**)-vel 2014. április 15-én a (**város 2**)-i (**X**) helyrajzi számú ingatlanra vonatkozóan létrejött adásvételi szerződésben foglalt vételárelőleg megfizetésére fordítani.

Az ügyleti kamat mértéke havi 5%, melyet a lejárat napján egy összegben kell megfizetni. A késedelmi kamat: az ügyleti kamat + 5%. A fizetési kötelezettségek akkor minősülnek teljesítettnek, amikor az adott összeget a kölcsönadó számláján jóváírták. Ugyanezen a napon nyilatkoztak a felek egy „Záradék” elnevezésű, ugyancsak (**ügyvéd 1**) által ellenjegyzett okiratban, hogy a szerződést aláírták, az hatályba lépett, és a megtámadási jog megnyílt. Egyúttal e nyilatkozatban a szerződést megerősítették, és a megtámadási jogukról lemondtak.

Ugyanezen a napon a felek a kölcsönszerződésből eredő követelések biztosítékaul zálogjogot alapítottak a felperes, mint zálogkötelezett tulajdoni várományát képező, a fentiekben körülírt (**város 2**)-i ingatlanon; valamint a perben nem álló (**személy 1**) magánszemély, (**város 3**)-i (**Y**) helyrajzi számú ingatlanán. (**Képviselő 2**) a kölcsön visszafizetéséért személyesen készfizető kezességet vállalt. A megtámadási jogról a felek e szerződés esetében is lemondtak.

Végül ugyanezen a napon ugyancsak a kölcsön további biztosítékaként egy engedményezési szerződést kötöttek, amelyben rögzítették, hogy a felperesnek, mint engedményezőnek, 343.000.000,- forint követelése áll fenn a (**cég 3**) kötelezettel szemben, amelyből 20.000.000,- forintot az engedményes alperesre engedményez, kifejezetten mint biztos követelést, és annak kiegyenlítéséért kezesként felel. Megállapodtak abban is, ha a kötelezett a megállapodásban foglaltaknak eleget tesz, a felek a követelést kiegyenlítettnek tekintik.

A 20 millió forint kölcsön 2014. május 30-án a felperes javára átutalásra került (5/A/3. sorszám alatt csatolt átutalási banki bizonylat). A kölcsön visszafizetésének szerződésben előírt időpontjáig a felperes két részletben, mindösszesen csupán 2.000.000,- forintot utalt át törlesztésként az alperes javára (2014. július 1-én és 31-én 1-1 millió forintot). A (**város 2**)-i ingatlan megvásárlására nem került sor, és a fenti összeget meghaladóan a felperes kölcsöntörlesztési kötelezettségének sem tett eleget. A felperes 2015. tavaszán vette fel a kapcsolatot a perben nem álló (**pénzügyintézet 2**)-vel a (**város 4**)-i Kormányhivataltól igényelt támogatás előfinanszírozása érdekében. Ennek keretében 2015. júniusában a pénzügyintézet 50 millió forintot folyósított a felperes részére, amelyből 2015. június 16-án 44.393.000,- forint került továbbutalásra az alperes felé eszközbeszerzés finanszírozása érdekében. Az alperes a vállalkozási szerződéshez kapcsolódó eszközbeszerzés iránt azonban nem tett intézkedéseket, hanem jelezte a felperesnek, hogy az átutalt összeget be kívánja számítani a felperes kölcsöntartozásába. A felperes előbb 2015. június 23-án ígéretet tett az alperesnek a kölcsön törlesztésére és erre „garanciát” adott, majd (**képviselő 4**), a felperes másik ügyvezetője 2015. június 25-én arról tájékoztatta (**személy 2**)-t, a (**pénzügyintézet 2**) képviselőjét, hogy az alperes a hozzá továbbított összeget egy korábbi kölcsöntartozásba akar beszámítani, és a megrendelt

eszközöket nem szállítja le. Utalt arra, hogy a beszámítás alapjául szolgáló követelést nem ismeri el, továbbá, hogy az alperes képviselője tisztában volt azzal, az eszközbeszerzésre átutalt összeg forrása a visszatérítendő uniós támogatás, amely más célra nem fordítható. Ugyanezen a napon **(személy 2)** feljelentést tett a Nemzeti Adó- és Vámhivatal ... Regionális Bűnügyi Igazgatóságán, amelyben a tényállást ismertette, és az alperes bankszámlájának zár alá vételt indítványozta.

Az alperes 2015. június 29-i azonnali hatállyal felmondta a kölcsönszerződést. A **(személy 3)** meghatalmazott által ellenjegyzett felmondásban az alperes a felperes következő szerződésszegéseire hivatkozott:

1. A felperes a kölcsönösszeget nem a **(város 2)**-i ingatlan megvásárlására fordította, az adásvételi szerződés megkötése megghiúsult. A kölcsönösszeget a kölcsönszerződésben rögzítettektől eltérő célra használta fel, ezzel megszegte a 3. pontban foglaltakat.
2. Az adásvételi szerződés megghiúsulása következtében a **(város 2)**-i ingatlanon nem lehetett zálogjogot bejegyezni, emiatt a várt biztosítéktól az alperes elesett, amivel a felperes megszegte kölcsönszerződés 11.1.8. pontjában foglalt rendelkezéseket.
3. Mindezekről nem tájékoztatta az alperest, így megszegte a kölcsönszerződés 10. pontjában rögzített tájékoztatási kötelezettségét, valamint a kölcsönszerződés 11.1.2., 11.1.8. és 11.1.10 pontjában foglalt rendelkezéseket is.
4. Nem adott tájékoztatást a felperes arról sem, hogy a zálogszerződés tárgyát képező másik ingatlanra nem lehet első ranghelyű zálogjogot alapítani, mert azon már be van jegyezve ilyen ranghelyű zálogjog harmadik személy részére. Ezzel megszegte a szerződés 11.1.8. és 11.1.9. pontjában foglalt rendelkezéseket.
5. A szerződés alapján a felperesnek 20 millió forint tőkét, valamint annak havi 5%-os üzleti kamatát, azaz 3 millió forint kamatot kellett volna megfizetnie 2014. augusztus 1-jéig, ezzel szemben a lejáratig mindössze 2 millió forintot fizetett meg. Ezzel megszegte a kölcsönszerződés 3. és 4. pontjában, illetve 11.1.1. pontjában foglalt rendelkezéseket.

Rögzítette továbbá az okirat, hogy a 2015. július 1-jére kiszámított tartozás összege 42 millió forint, amelyet a felperes által 2014. június 16-án megfizetett 44.392.000,- forinttal szemben beszámít.

A nyomozó hatóság 2015. július 2-án tanúként hallgatta meg **(képviseelő 4)**-et, aki elmondta, hogy a felperes megállapodást kötött a ... Megyei Kormányhivatallal egy utófinanszírozott vissza nem térítendő támogatásra, amelynek bizonyos szakaszai akkor teljesülnek, amikor a cég a szükséges dokumentumok bemutatását követően megkapja az akkor éppen aktuális részösszeget. A csak utófinanszírozott támogatási mód miatt a felperesnek, kezdetben likviditási gondjai voltak, ennek áthidalására nyújtott 20 millió forintos kölcsönt az alperes. Előadta még, „minden ment a maga útján”, amíg **(képviseelő 5)** az alperes képviseletében nem közölte, hogy a korábbi megállapodással ellentétben a **(pénzügyintézet 2)**-től kapott, célhoz kötött összeget a korábbi tartozás, valamint egyéb általa összeállított költségigények (szállítási díjak, átutalási díjak, stb.) fedezésére kívánta beszámítani. Ezek a tételek tartalmazták a pályázatban résztvevő másik cég, a **(cég 4)** tartozásait is, noha ezek esetében a szállítás és a fizetés is megtörtént.

Ezt követően 2015. június 23-án megegyeztek, és garanciát adtak az alperesnek, hogy ezek a tételek ki lesznek fizetve és a **(cég 5)** valamint a **(cég 4)** kezességét vállalt az összegek kifizetéséért. Ezután

érkezett **(képviselő 5)** beszámításra vonatkozó nyilatkozata.

Ugyanezen a napon a nyomozóhatóság meghallgatta **(képviselő 2)**-t is, ugyancsak tanúként. A tanú elmondta, hogy a felperes ügyvezetője annak alapításától kezdve. A ... Megyei Kormányhivataltól egy 239 milliós, utófinanszírozott, vissza nem térítendő munkahelyteremtő támogatást nyertek el. Ennek keretében kellett volna a passzív házak gyártására szakosodott gyárat létesíteni. A projekt kezdeti időszakában előfordult, hogy a felperes tökehiánnyal küszködött, erre tekintettel nyújtott egy 20 millió forintos kölcsönt az alperes. A visszafizetés a projekt befejeztét követően lett volna aktuális. A **(pénzintézet 2)** által folyósított támogatás EU-s forrásból származó, visszatérítendő támogatás, amit eszközök beszerzésére vett igénybe. Erről mindenki tudott, ideértve az alperes képviselőjében eljáró személyeket is.

A nyomozóhatóság meghallgatta **(személy 2)**-t ugyancsak tanúként, aki elmondta, hogy magánszemélyként tett feljelentést, nem pedig a **(pénzintézet 2)** képviselőjében. A támogatásokat, melyeket az ügyfelek részére nyújtanak, uniós forrásból folyósítják. A **(város 4)**-i Kormányhivataltól felperes által igényelt támogatásra a **(pénzintézet 2)** még 2014-ben kezességet vállalt, majd 2015 júniusában az általuk folyósítandó támogatásról is megállapodott a felperessel. Ennek keretében 50 millió forintot folyósítottak a felperesnek, amelyből 45 millió forint körüli összeget a felperes az alperes részére utalt tovább. Az alperes képviselői a tárgyalások során tudomást szereztek arról, hogy ez a pénz kizárólag eszközbeszerzésre használható fel. Az egyeztetéseken szóba került a felperes tartozása az alperessel szemben, azonban tudomása szerint ez a tartozás ekkor még nem volt lejárt, és az összeg sem tisztázott, így a tanú emlékei szerint a felek abban maradtak, hogy a tartozás a projekt befejezését követően kerül kiegyenlítésre.

A felperes kérelmére **(közjegyző 1)** **(város 5)**-i közjegyző 2015. június 30-án európai fizetési meghagyást bocsátott ki az alperessel szemben, melyben kötelezte az alperest 44.392.000,- forint vállalkozói díj és 300.000,- forint eljárási díj megfizetésére. Az alperes ellentmondása folytán az eljárás perré alakult.

A felperes képviselőjében **(képviselő 2)** ügyvezető 2015. augusztus 17-én az alpereshez címzett írásbeli nyilatkozatában a 2014. május 29-én kötött kölcsönszerződéssel összefüggésben megerősítette, hogy az alperes a szerződésben foglalt kötelezettségeit maradéktalanul teljesítette. Kijelentette, a kölcsönszerződés 2015. június 29-én kelt felmondását kézhez vette, az abban foglaltakat valósnak, a felmondás indokait alaposnak fogadja el, és tudomásul veszi a felmondást. Tudomásul vette továbbá, hogy az általa az alperes részére 2014. június 16-án (a helyes időpont: 2015. június 16.) megfizetett 44.392.000,- forintból 42 millió forintot a kölcsönszerződés alapján fennálló tartozásra számolt el az alperes (5/A/7. számon csatolt okirati bizonyíték).

Az alperes képviselőjében eljáró **(ügyvéd 1)** 2015. szeptember 28-án írásban felszólította a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek összesen 97.473.670,- forintot. A követelés alapjául a 2014/0026, 2014/0067, és a 2014/0070 számú számlákat jelölte meg, amelyek vállalkozói díjelőleg-követeléseket tartalmaztak. Rögzítette, hogy 2014. június 16-án mindössze 2.392.000,- forint megfizetésére került sor, amelyet a kamatokra számolt el.

A **(város 1)**-i Járásbíróságon, mint cégbíróságon vezetett cégnyilvántartásban 2015. novemberében és decemberben az alábbi változások bejegyzésére került sor az alperesi cég esetében:

A 2015. november 24-én hivatalosan bejegyzett változás szerint a cégjegyzékből 2015. november 18-i dátummal törlésre került a társaság addigi ügyvezetője, **(képviselő 1)**, akinek tisztsége 2015.

november 18-i hatállyal megszűnt. Egyidejűleg a társaság ügyvezetőjeként bejegyezték **(képviselő 6)**-ot, akinek a tisztsége 2015. november 18-án jött létre. E bejegyzés jogalapját a társaság egyedüli tagjának 2015. november 18-án kelt határozata képezte.

A társasági határozatot a „Rozhodnutie” (magyarul: döntés, határozat) című szlovák nyelvű okirat tartalmazza, melynek szövegezése szerint 2015. november 18-ától az egyszemélyi tulajdonos képviseletében eljáró **(képviselő 1)** **(képviselő 6)**-ot nevezi ki ügyvezetővé. Az okirat kelte **(város 1)**, 2015. november 18-a, szerepel rajta előírva a **(képviselő 1)** név, és egy kipontozott vonal felett egy olvashatatlan aláírás.

Az okiraton szerepel továbbá a „(...)” feliratú bélyegzőlenyomat, mely **(város 6)** város önkormányzati bélyegzője, valamint egy részben előnyomott, kézírással kitöltött szlovák nyelvű szöveg arról, hogy az okiratot **(város 6)**-on, 2015. november 18-án írta alá a magát az **(A)** (az utolsó két számjegy egyértelműen nem azonosítható) számú személyi igazolvánnyal igazoló **(képviselő 1)**. Az előnyomott szöveg ellenjegyzés nélküli.

(Képviselő 1) azon a napon a **(B)** számú, 2013. január 10-én kiállított személyi igazolvánnyal rendelkezett.

Amikor az alperes egyedüli tulajdonosának képviselője, **(képviselő 1)** minderről tudomást szerzett, haladéktalanul intézkedett **(képviselő 6)** visszahívásáról és e változás cégbírósági bejegyzése iránt saját ügyvezetői tisztségének cégjegyzékbeli visszaállítása érdekében.

A bejegyzett adatok módosítására vonatkozó indítvány alapján a cégjegyzékben 2015. december 16-án módosításra kerültek a társaság cégadatai, amely módosítással 2015. november 18-i dátummal **(képviselő 6)**-ot, mint a társaság ügyvezetőjét visszamenőlegesen törölték, tisztsége megszűnésének időpontja: 2015. november 18. E bejegyzés jogalapját a társaság egyedüli tagjának 2015. november 18-án kelt határozata képezte. Az adott időponttól, tehát 2015. december 16-ától a társaság képviseletében már egyedül csak **(képviselő 1)** volt jogosult eljárni. Az adatok cégbírósági bejegyzése azonban harmadik személy felé a nyilvánosságra hozatal napjával hatályossá válik, ennek megfelelően **(képviselő 6)** 2015. november 24-től 2015. december 16-ig jogosult volt eljárni a társaság képviseletében, mert ebben az időszakban harmadik személyek számára ez köznyilvános ténynek volt tekinthető a nyilvánosságra hozott cégbírósági bejegyzés adataiból.

A bejegyzett adatok módosítására vonatkozó indítvány alapján a Cégbíróságon 2015. november 24-én került bejegyzésre **(képviselő 6)** jogosultsága, hogy a társaság nevében eljárjon, azzal, hogy ügyvezetői tisztsége 2015. november 18-tól érvényes. Annak cégjegyzékből való törlésére 2015. december 16-án került sor a bejegyzett adatok módosítására vonatkozó indítvány alapján, miközben az ügyvezetői tisztsége már 2015. november 18-án véget ért.

A deklaratív jellegű cégbejegyzés alapján a cégkivonat szerint tehát 2015. november 18-ától december 16-áig **(képviselő 6)** volt jogosult a társaság képviseletében eljárni.

(Képviselő 6), társaság nevében való eljárási jogosultságának bejegyzése ellen külön nem nyújtottak be jogorvoslati kérelmet, az ügyvezetői tisztsége megszűnésének jogalapja a tisztségből való visszahívás volt a társaság egyedüli tagjának határozata alapján, amelynek célja **(képviselő 6)** ügyvezetői tisztségének mihamarabbi törlése és **(képviselő 1)** ismét ügyvezetőként történő bejegyeztetése volt.

Az idő alatt, amíg **(képviselő 6)** volt köznyilvánosan ügyvezetőként bejegyezve, az alperes képviseletében a következő iratokat írta alá, illetve az alábbi írásbeli nyilatkozatokat tette:

- 2015. november 19-én **(közjegyző 2)** **(város 7)** székhelyű közjegyző helyetteseként eljáró **(helyettes neve)** aláírási címpéldányt szerkesztett **(képviselő 6)**, mint az alperes ügyvezetője

aláírásának hitelesítésére. A közjegyzői okirat rögzítette, hogy a hitelesítésben felsorolt személyi adatokkal igazolt **(képviselő 6)** az iratot közjegyző előtt, saját kezűleg írta alá. Az okirat tartalmazza azt a figyelmeztetést is, hogy a közjegyző hitelesítése nem tanúsítja az iratban szereplő adatok valóságát.

- 2015. november 19-i keltezéssel **(képviselő 6)** aláírásával készült az az okirat, amely szerint a felperes ügyvezetőjét **(képviselő 6)** arról tájékoztatta, hogy nem áll fenn a 2015. szeptember 28-án **(ügyvéd 1)** Ügyvédi Iroda által a felperessel szemben érvényesített összesen 94.473.670,- forint követelés.
- 2015. november 24-ei keltezéssel jött létre a **(képviselő 6)** által képviselt alperes és a **(képviselő 4)** által képviselt felperes között egy "együttműködési megállapodás" című okirat. Az okirat 4. pontjában a kötelezettnek nevezett alperes képviselőjeként **(képviselő 6)** elismerte a jogosult felé, a törvényszéken már érvényesített tartozás fennálltát. Kijelentette, hozzájárul, hogy a biztosítási intézkedés során zárolt összeget az eljárás jogerőre emelkedését követően az intézkedést elrendelő végrehajtó a jogosult bankszámlájára átvezesse, és az eljárás során felmerült költségeket megtérítse.

A 6. pontban az alperes kötelezettséget vállalt, hogy ha a bírósági eljárás időben elhúzódik, akkor 2015. december 15-ig egyéb forrásból megtéríti a tartozást.

A 9. pontban rögzítették, hogy a megállapodás a felek között teljes és hiánytalan a megegyezés, és ilyenként az, a felek között folytatott minden előző szóbeli vagy írásbeli megállapodást, tárgyalást, illetve megbeszélést hatálytalanít.

Az alperes ellentmondása folytán perré alakult jelen ügyben **(közjegyző 1)** **(város 5)**-i közjegyző 2015. november 23-án terjesztette be a bírósághoz az európai fizetési meghagyásos eljárás iratait. A bíróság másnap felhívta a felperest a peres eljárás illetékének kiegészítő lerovására és a keresetlevél szabályszerű előterjesztésére. A felhívásra 2015. december 4-én érkezett beadványában **(ügyvéd 2)** a felperes képviselőjében a fizetési meghagyásban foglalt kérelmet keresetként fenntartotta. Részletes tényállításait azonban nem adta elő, hivatkozása szerint az alperes ügyvezetése úgy döntött, hogy a teljes követelést elismeri, és a bíróság előtt egyezséget kíván kötni. Kérte ezért, hogy a december 8-a és 10-e közötti időpontban a bíróság soron kívül tűzzön ki tárgyalást, arról a feleket rövid úton értesítse, a felek közötti egyezség létrehozása és jóváhagyása érdekében. Indoka szerint a szlovák székhelyű gazdálkodó szervezet ügyvezetője ezen időpontban Magyarországon tartózkodik, és közvetett vagy közvetlen értesítés alapján személyesen jelen tud lenni a tárgyaláson a további jogvita lezárása és az egyezség megkötése érdekében.

A bírósághoz 2015. december 7-én érkezett egy e-mail is az **(email cím)** címről, „**(képviselő 6)** Igazgató" aláírással, amelynek melléklete szerint **(képviselő 6)**, az alperes ügyvezetőjeként megvonta az **(ügyvéd 1)** részére adott meghatalmazást, és nyilatkozott arról, hogy ő maga is kéri a felperessel egyezően a tárgyalás kitűzését és kezdeményezi az egyezség megkötését, mert a keresetet elismeri.

A bíróság 2015. december 10-én kelt végzésével tájékoztatta a felperes képviselőjében fellépő ügyvédet, hogy meghatalmazása nincs szabályosan benyújtva, továbbá nem indokolt a tárgyalás soron kívüli kitűzése, különös tekintettel arra, hogy a keresetlevél még nincs szabályszerűen előterjesztve. Ugyanezen a napon a bíróság e-mailen értesítette az alperes képviselőjében az **(email cím)**-ről bejelentő személyt, hogy az e-mailen érkezett nyilatkozata nem hatályos.

- **(közjegyző 3)** **(város 5)**-i közjegyző mellett működő **(helyettes neve)** közjegyző-helyettes 2015.

december 10-én közjegyzői okiratba foglalta **(képviselő 6)** egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatát. E nyilatkozatban **(képviselő 6)** az alperes képviselőjében elismerte a felperessel szemben a jelen perben érvényesített követelést. Nyilatkozata szerint túri, hogy a biztosítási intézkedés során zárolt összeget az eljárás jogerőre emelkedését követően az intézkedést elrendelő végrehajtó a felperes bankszámlájára átvezesse, és az eljárás során a felmerült költségeket megtérítse.

A megállapodás aláírásával kötelezettséget vállal arra is, hogy ha a fenti bírósági eljárás időben elhúzódik, abban az esetben legkésőbb 2015. december 15-ig egyéb forrásból megtéríti a még fennálló tartozást.

A közjegyzői okirat szerint a jogosult és a kötelezett megállapodtak abban, hogy ha a fent részletezett és elismert tartozás a jogosult részére megtérítésre kerül, abban az esetben a feleknek egymással szemben sem jogi, sem anyagi követelésük nincs. A kötelezett kijelentette, hogy további ellentmondással nem él, és a megállapodás alapján a fellebbezés jogáról lemondott.

Rögzítették, hogy a megállapodás a felek között a megállapodás tárgyára vonatkozó teljes és hiánytalan megegyezés, és mint ilyen, a felek között folytatott minden előző szóbeli vagy írásbeli megállapodást, tárgyalást, illetve megbeszélést hatálytalanít. A megállapodásban nem szabályozott kérdések tekintetében a Ptk. és a vonatkozó egyéb jogszabályok rendelkezései az irányadók.

A közjegyzői okirat 2. fejezetében **(képviselő 6)**, mint az alperes képviselője az okirat I. fejezetében írt megállapodás alapján kijelentette, hogy az alperes elismeri a fent körülírt tartozásait, és kötelezettséget vállal, hogy a végrehajtási költségek nélkül számított, összesen 44.393.000,- forint összegű, vételár visszafizetése jogcímén fennálló tartozását 2015. december 15-ig a jogosult részére átutalással megfizeti.

A közjegyző-helyettes az okiratban rögzített módon tájékoztatta **(képviselő 6)-ot**, hogy a közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozata alapján bírósági végrehajtásnak van helye. Tudomásul vette a közjegyző-helyettes tájékoztatását arról, hogy a fentiek szerint felvett közjegyzői okirat, amennyiben a Magyar Köztársaság területén a közvetlen bírósági végrehajtás feltételeinek megfelel, a nem vitatott pénzkövetelés vonatkozásában európai végrehajtható okirat, tekintettel arra, hogy azt a közjegyző-helyettes, mint hatóság foglalta közokiratba. Megértette továbbá a közjegyző-helyettes tájékoztatását, hogy a közokiratba foglalt nyilatkozata alapján az adós tartozása, mint nem vitatott pénzkövetelés az Európai Unió tagállamaiban is végrehajtható.

A felperes 2015. december 15-én a bírósághoz **(képviselő 4)** ügyvezető aláírásával meghatalmazást nyújtott be, továbbá csatolta **(ügyvéd 3)** meghatalmazott ügyvéd számláját érintő 1.200.000,- forint illeték átutalásáról szóló képernyőkép másolatát. Egyúttal a per soron kívüli intézésének elrendelése érdekében a törvényszék elnökéhez fordult, ismertetve, hogy az alperes ügyvezetése úgy döntött, a keresetet elismeri és egyezséget köt, így a bíróságnak a közel 45 millió forint pertárgyértékű ügyben a per befejezésének észszerű időtartamát a felek nyilatkozataihoz és szándékaihoz lehetne igazítani.

Az elsőfokú bíróság ezt követően illetékessége hiányát állapította meg, és a keresetlevelet áttette Fővárosi Törvényszékhez, amely szintén megállapította illetékessége hiányát, és az iratokat felterjesztette az eljáró bíróság kijelölése végett a Kúriához. A végzés indokolásában - egyebek mellett - megállapította, hogy a **(város 4)-i** Törvényszék a felperes korábbi ügyvezetőjét, **(képviselő 2)-t** 2015. szeptember 17-ei hatállyal eltiltotta az ügyvezetéstől. A Kúria a per tárgyalására az ügyben elsőként eljáró Gyulai Törvényszéket jelölte ki.

A bíróság az 5.G.20.411/2006/2. számú végzésével a felperes képviselőjében eljáró **(ügyvéd 3)** ügyvédet hívta fel a peres eljárás illetékének lerovására és az ügyre vonatkozó részletes tényállítások előadására.

A felperes perben 2016. augusztus 16-án előadott keresetében kérte, kötelezze a bíróság az alperest 44.392.000,- forint, vállalkozói szerződésből eredő díjtartozás és annak a fizetési meghagyás szerinti időponttól járó kamatai, valamint a perköltség megfizetésére. A fizetési meghagyásban azonban sem esedékesség megjelölésére, sem pedig kamatmérték meghatározására nem került sor.

A kereset indokolása szerint a felperes passzív házak építését végző gyárat akart létesíteni **(város 2)**-n, és az alperes a vállalkozási szerződésben a passzívház-modulok gyártásához szükséges gépek és berendezések gyártására, beszerzésére és telephelyi beüzemelésére vállalt kötelezettséget. A felperes szerint az alperesnek járó szerződéses díj megfizetése a **(pénzüntézet 2)** által folyósított EU-s forrásból biztosított eszközbeszerzési célfinanszírozásból történt. A felperes és a **(pénzüntézet 2)** között ... számon 2015. június 8-án jött létre a finanszírozási szerződés „felperes neve **(város 2)**-i passzívházelem-gyáranak, EPS gyártósorának energetikai korszerűsítése hőközponttal” megnevezéssel. Ez olyan visszatérítendő uniós támogatás volt, mely a megadottól eltérő célra nem fordítható.

Felperes előadta továbbá, hogy az eszközbeszerzési hitel 2015. június 16-án a **(pénzüntézet 2)**-től felé átutalásra került, és abból az alperes **(pénzüntézet 1)**-nél vezetett bankszámlájára 44.393.000,- forintot tovább utalt. Az alperes 2015. június 25-én közölte, hogy a berendezéseket nem kívánja leszállítani, mert az átutalt összeget egy korábbi követelése kiegyenlítésére kívánja felhasználni. Ennek nyomán a **(pénzüntézet 2)** képviselője, **(személy 2)** feljelentést tett a NAV ... Regionális Bünyügyi Igazgatóságán.

A felperes állította, hogy 2015. november 24-én **(város 5)**-ön a felek között létrejött egy együttműködési megállapodás, amelyben a kötelezettként feltüntetett alperes elismerte a felperes követelését, és kötelezettséget vállalt annak tűrésére, hogy a közjegyző által elrendelt biztosítási intézkedés során zárolt összegből a felperes kielégítést nyerjen, illetve az így ki nem elégített tartozást az alperes 2015. december 15-ig vállalta megfizetni. Emellett az alperes vezető tisztségviselője **((képvisező 6))** 2015. december 4-én az alperes nevében nyilatkozatot juttatott el a Gyulai Törvényszékhez, amelyben a követelést ugyancsak elismerte, mind a jogalap, mind pedig összegszerűség tekintetében.

Az alperes 2016. szeptember 27-én benyújtott 5. sorszámú érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, elsősorban a felperes követelésének alopatalanságára, másodlagosan beszámításra hivatkozással. Az alperes jogi képviselője **(képvisező 1)**-től, mint alperesi ügyvezetőtől származó meghatalmazást csatolt (5/A/1.).

Határozottan állította, hogy a felperes által hivatkozott tartozáselismerés, illetve az "együttműködési megállapodás" bűncselekmény útján jött létre. Azt az alperes képviseletére nem jogosult személy írta alá az alperes tulajdonosának és tényleges ügyvezetésének tudta nélkül. A megállapodás ezért érvénytelen, azt a felperes rosszhiszeműen használja fel a perben.

Álláspontja szerint a 2014. május 21-én kötött vállalkozási szerződést a felperes szegte meg. A szerződés 5. pontjában foglaltak szerint az összes fizetési kötelezettségét legkésőbb 2014. október 31-ig teljesítenie kellett volna, súlyos forráshiánya miatt azonban erre nem került sor. A vállalkozási szerződésből eredő felperesi kötelezettségek teljesítésére szolgáló finanszírozási szerződés csak 2015. június 8-án jött létre, amikor a felperes már több mint fél éve késedelembe volt a vállalkozói díjrészletekkel, és a kölcsön visszafizetéssel.

Alperes előadta, a felperes a vállalkozási szerződést egy komplex, pályázati támogatásban részesülő projekt megvalósítása érdekében kötötte az alperessel. A források nem álltak a felperes rendelkezésére, ezért kellett neki ingatlanvásárláshoz kölcsönt nyújtani. A felperes azonban a

szerződést megszegte, mert az ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződést nem kötötte meg, és bár az eladónak korábban átadott vételárelőleget visszakapta, azt az alperesnek nem fizette vissza. Az adásvétel létrejötte hiányában a megvásárolandó ingatlanra kikötött jelzálogjog ingatlan-nyilvántartási bejegyzése is meghíúsult. A másik, jelzálogjoggal érintett ingatlanra szintén nem lehetett bejegyezni zálogjogot, mert az már nem volt tehermentes.

A felperes emellett összesen csak 2 millió forintot fizetett vissza, a még fennmaradó kölcsöntartozás törlesztését elmulasztotta. Az alperes 2015. június 29-én ezért mondta fel a kölcsönszerződést, tájékoztatva a felperest, hogy az alperesnek átutalt 44.392.000,- forintot a kölcsönszerződés alapján fennálló tartozásra számolja el.

Másodlagosan - arra az esetre, ha a nem találná jogszerűnek a bíróság a felperes által kifizetett összeg elszámolását a kölcsönszerződés törlesztéseként - a felperesi követeléssel szemben beszámítási kifogást terjesztett elő, amelyben a felperessel szemben fennállt, kölcsöntartozásból eredő tőke- és kamatkövetelését érvényesítette.

Hivatkozott továbbá arra is, hogy beszállító közreműködője időközben felmondta a vele megkötött vállalkozási szerződést, ennek következtében 46.500.000,- forint haszontól esett el. Hivatkozása szerint az üzleti hasznának összege a felperes által fizetendő vállalkozói díj (kb. 310 millió forint) 15 százaléka megfelelő mértékű lett volna.

Vitatta a tartozáselismerés hatályosságát, mert az azt aláíró **(képviselő 6)** nem volt jogosult az alperes képviselőjére. A szlovák cégjegyzékbe **(képviselő 6)**-t a társaság tulajdonosai és ügyvezetője tudta, szándéka és hozzájárulása nélkül jegyezték be. Ennek észlelését követően a tulajdonos részéről haladéktalan intézkedés történt az ügyvezető visszahívása és a korábbi ügyvezető cégjegyzékbe visszajegyeztetése iránt, egyidejűleg a tulajdonos korábbi képviselője rendőrségi feljelentést is tett.

(Képviselő 6) képviseleti joga még színleg is csak 2015. november 18-án állt fenn, azaz 2015. november 24-én az alperes képviselőjében nem köthetett hatályos megállapodást.

A felperes ezzel kapcsolatos álláspontja szerint **(képviselő 6)** a cégjegyzékben fel volt tüntetve az alperes képviselőjeként, így ő a cégek kivonatban, illetve a cégbizonyítványban szereplő adatok közhitelességében bízva járt el. A Szlovákiában készült aláírási címpéldány is közjegyzői okirat. A közhiteles szlovák cégnyilvántartási adatok alapján járt el tehát, amellyel összefüggésben őt nem érheti hátrány. Ha **(képviselő 6)** mégsem rendelkezett képviseleti joggal, az a harmadik jóhiszemű személyek irányában, így a felé is tett jognyilatkozatok érvényességét nem érintheti.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 2.392.000,- forintot, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A pernyertességi, pervesztességi arányokra figyelemmel kötelezte a felperest 1.533.000,- forint perköltség megfizetésére is, az alperes részére.

A bíróság ítélete jogi indokolásában abból indult ki, hogy a felek között nem volt vitás, a közöttük létrejött adásvétellel vegyes vállalkozási szerződésből eredően a felperes 2015. június 16-án 44.392.000,- forintot eszközbeszerzés céljából átutalt az alperes részére. E kötelezettségét azonban az alperes nem teljesítette, ezzel megszegte a szerződést. Ez okból a felperes követelhetne volna a teljesítést vagy a szerződéstől történő elállás esetén visszakövetelhetne volna az előlegként átadott összeget. A bíróság ezen túl, a tényállás részeként megállapította azt is, hogy a felperesnek az alperessel szemben a 2014. május 29-én kelt kölcsönszerződésből eredően 20.000.000,- forint tőke-, és további kamattartozása keletkezett, melyből mindössze 2.000.000,- forintot fizetett vissza határidőn belül, míg a kölcsön lejártát követően már nem teljesítette visszafizetési kötelezettségét. Felperes megszegte továbbá a kölcsönszerződést azzal is, hogy annak biztosítékait nem szolgáltatta, a zálogjogok bejegyzésére felperes érdekkörében felmerült okból azért nem került sor, mivel nem

szerezte meg annak az ingatlannak a tulajdonjogát, melynek megvásárlásához az alperestől a kölcsönt felvette. E körben a bíróság **(képviselő 2)** 2015. augusztus 17-én felperes nevében tett tartozás elismerését vette ítélezése alapjául szolgáló bizonyítéknak, így erre is tekintettel megállapította, az alperes jogosult volt a felperes 44.392.000,- forint összegű követelésével szemben a beszámításra 42.000.000,- forint erejéig. A beszámításra a tartozáselismerés közokiratba foglalása előtt már sor került, ezért a felperesi követelés a beszámítás erejéig már ekkor megszűnt.

Az alperes képviseletében eljáró **(képviselő 6)** beszámítást visszavonó nyilatkozatát, illetve a többször is megerősített tartozáselismerés hatályosságát is vizsgálta a bíróság a bizonyítás eredményének tükrében. E körben elsősorban a **(város 1)**-i I. számú Járásbíróság megkeresésre adott válaszát vette ítélezése alapjául, mely a Szlovák Köztársaság Kereskedelmi Törvénykönyvének kapcsolódó rendelkezéseit értelmezte. A Szlovák Cégbíróság közlése deklarativnak minősítette **(képviselő 6)** alperesi társaság ügyvezetőjekénti bejegyzését, mely 2015. november 24-től december 16-ig terjedő időre jogosította fel az említett személyt a cég képviseletére. A cégbírósági bejegyzés nyilvános adataiból ez tényként következik. A Szlovák Cégbíróság tájékoztatásából az elsőfokú bíróság arra következtetett, hogy az ügyvezetői minőség bejegyzése nem volt konstitutív hatályú, az nem azzal keletkezett, hogy azt a cégnyilvántartásba közhitelesen bejegyezték. Ez azzal a következménnyel jár, hogy a bíróságnak vizsgálnia kellett a cégbejegyzés alapjául szolgáló társasági határozat érvényességét. E körben a bíróság ismertette és értékelte a tanúbizonyítás eredményét, mely elsősorban az alapul szolgáló határozat keletkezésének körülményeire vonatkozott. A tanúvallomások részletes ismertetése és mérlegelése eredményeként a bíróság megállapíthatónak találta, hogy a „Rozhodnutie” megjelölésű okirat, mely alapján a Szlovák Cégbíróság **(képviselő 6)** ügyvezetői tisztségét bejegyezte hamisított, ezért joghatás kiváltására nem alkalmas. **(Képviselő 6)**-nak így ténylegesen nem keletkezett képviseleti jogosultsága. A perbeli tanúvallomások a bíróság álláspontja szerint azt is igazolják, hogy a változásbejegyzés alapjául szolgáló okiraton lévő aláírás nem a kiállítóként feltüntetett **(képviselő 1)** által képviselt egyszemélyi tulajdonostól származik. A bíróság az ezzel kapcsolatos további bizonyítást mellőzte, és a per elhúzódásának elkerülése érdekében nem várta be az újabb aláírásminták beszerzésére adott külföldi megkeresések eredményét. A bíróság ezt követően ítélete indokolásában kitért arra, hogy milyen jogkövetkezmény fűződik **(képviselő 6)** által az alperes nevében megtett jognyilatkozatokhoz. Megállapította, hogy a szerződéses jognyilatkozatra a Róma I. rendelet határozza meg az alkalmazandó jogot, mely a jelen esetben a szlovák cégjog. Ennek világhálón hozzáférhető - köztudomású - tartalma szerint a cégnyilvántartásban rögzített adatok a közzétételük pillanatában hatályosak harmadik személyekkel szemben. A további szabályok azonban a megtett jognyilatkozatok létrejötté kérdésében nem adnak eligazítást, azokat a bíróság álláspontja szerint ezért a Ptk-ban rögzített álképviseleti szabályok alapján kell elbírálni a Ptk. 6:14. § (1) bekezdés alkalmazásával. E szerint, aki képviseleti jog nélkül vagy képviseleti jogkörét túllépve más nevében jognyilatkozatot tesz, nyilatkozata csak a képviselt jóváhagyásával válthat ki joghatást. **(Képviselő 6)** a cégnyilvántartásban feltüntetett helyzettel ellentétben nem volt szabályszerűen megbízott képviselő, álképviselőként tett nyilatkozatait pedig a képviselt utóbb nem hagyta jóvá, azok az alperest nem kötik. A bíróság e nyilatkozatokat tartalmazó okirati bizonyítékokat ezért figyelmen kívül hagyta. Mindezek alapján az a jogkövetkeztetés vonható le a bíróság álláspontja szerint, hogy az alperes jogosult volt 42.000.000,- forint erejéig a felperesi követeléssel szemben beszámítást alkalmazni. Az ezt meghaladó beszámítási kifogást azonban a bíróság nem találta alaposnak. Az alperes elmaradt haszonnal kapcsolatos tényállítását, és az ahhoz kapcsolódó okirati bizonyítékokat nem fogadta el, így az alperest a 42.000.000,- forint erejéig eredményes beszámítást meghaladó tartozás, azaz 2.392.000,- forint megfizetésére kötelezte. A kamatfizetésre kötelezést mellőzte, mert a felperes bár az európai fizetési meghagyásban szereplő kamatkövetelésre utalt vissza keresetlevelében, de ténylegesen kamatkövetelést nem érvényesített a pert megelőző közjegyzői eljárásban.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak részbeni megváltoztatását és az alperes kereseti kérelem szerinti teljes marasztalását. A joghatóság kérdéskörében állította, az elsőfokú bíróság nem észlelte, hogy valójában nincs joghatósága a szlovák cégjegyzékben feltüntetett képviseleti jog felülbírálatára. A Nemzetközi magánjogról szóló 2017. évi XXVIII. tv. (Nmjtv.) 89. § f) pont rendelkezése ellenére az elsőfokú bíróság érdemben vizsgálta, hogy a bejegyzés alapjául szolgáló társasági aktus érvényes-e. Ezzel valójában a bejegyzés érvényességét tette kétségessé, és így a szlovák bíróság kizárólagos joghatóságát elvonta annak ellenére, hogy rögzítette az alkalmazandó szlovák jog rendelkezéseit is. A perben nem merült fel adat arra, hogy a szlovák jog szerinti visszamenőleges hatályú kiigazító cégjogi eljárást az alperes vagy annak tagja kezdeményezte volna, ezek hiányában a bejegyzés hatálya a kérdéses időszakban fennállt. Hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság nem kereste meg a **(város 1)**-i Járásbíróságot a képviselet általános szabályainak ismertetése tárgyában. A Szlovák Köztársaság Kereskedelmi Törvénykönyve 13. cikk (3) bekezdése szerint a társaság vezető tisztségviselőjének nyilatkozata a társaságot köti, a (4) bekezdés szerint pedig a képviseleti jog korlátozása harmadik személlyel szemben hatálytalan még akkor is, ha az közzétételre kerül. A 27. cikk (3) bekezdése szerint a bejegyzett adatok harmadik személlyel szemben a nyilvánosságra hozatal napjával válnak hatályossá. Az elsőfokú bíróság is megállapította a cégkivonatból, hogy 2015. november 24-től december 16-ig **(képviselő 6)** volt jogosult az alperes képviseletére, az általa tett nyilatkozat a felperes, mint harmadik személy irányában hatályos. Alperes utóbb nem hivatkozhat arra, hogy a közhiteles cégnyilvántartásba bejegyzett képviselő képviseleti joggal ténylegesen nem rendelkezett, hiszen felperesnek nem volt joga, sem lehetősége annak ellenőrzésére. A bejegyzést, mint valótlanul csak utóbb törölték alperes bejelentése nyomán a Szlovák Cégbíróságon.

A felperes fellebbezésében a bizonyítási eljárás hiányosságaira is kitért. Kiemelte, az elsőfokú bíróság súlyos eljárási szabálysértést valósított meg, amikor **(képviselő 1)** aláírásának valódiságát írásszakértői bizonyítás nélkül vonta kétségbe. A „Rozhodnutie” nevű okiraton szereplő aláírás saját aláírásához való hasonlóságát maga az érintett személy tanúvallomásában elismerte. Ugyanakkor a tanúvallomás elfogadása során figyelemmel kellett volna lenni arra, hogy az alperes tulajdonosának képviselőjeként **(képviselő 1)** közvetlenül érdekelt a per kimenetelét illetően. A hitelesített okirattal szemben nem elegendő az érintett személy előadása, aki a perbeli mellett számos cég képviselője, több társaságban tagként vagy vezető tisztségviselőként érintett, így emlékeinek helyessége a perbeli esettel kapcsolatban megkérdőjelezhető. Súlytalan az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a feltüntetett személyi igazolvány a kérdéses időszakban már lejárt volt, ebből még nem vonható le következtetés az aláírás valódiságára vonatkozóan. A huzamosabb ideje működő társaságok esetén gyakori, hogy egy új határozat egy korábbi okirat átírásával készül, és ilyen esetben tipikusan nagy a kockázata, hogy azonos személy eljárása esetén saját adatait nem ellenőrzi, így a személyi adatok változása figyelmen kívül marad. Az átírt társasági okiratok esetén előfordulhat az aktuálistól eltérő, és a tényleges székhelyek, valamint a nem megfelelő keltezési hely változatlanul hagyása. A valóságtól esetlegesen eltérő személyi adatok, sem a hitelesítési hely székhelytől való nagyobb távolsága nem alkalmas arra, hogy a hitelesített okirat **(képviselő 1)**-től származását érdemben kétségessé tegye. Hangsúlyozta, annak bizonyítása, hogy a **(képviselő 6)**-t kinevező okirat nem **(képviselő 1)**-től származott, alperes érdekében álló tény, így a bizonyítás alperes terhére esett a perben. Megjegyezte, a felek szerződési szabadságának elvéből adódóan szabadon köthettek egyezséget, megállapodást, bármilyen közöttük vitás kérdést rendezhettek, ehhez kapcsolódnak **(képviselő 6)** közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatai. Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelési eljárása, illetve bizonyítási teherrel kapcsolatos álláspontja a Pp. 164. §, illetve 206. §-ába ütközik, ezért álláspontja szerint indokolt az elsőfokú ítélet lényeges eljárási szabálysértés miatti hatályon kívül helyezése is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Elsődlegesen arra hívta fel a figyelmet, hogy a felperest a cégbíróság 2019. február 19-i hatállyal megszüntnek nyilvánította, eltiltotta a további működéstől, és elrendelte a kénysztörölését. A korábbi törvényes képviselő képviseleti joga ezzel megszűnt, így a fellebbezést benyújtó jogi képviselőnek adott meghatalmazás sem hatályos. Kétségbe vonta azt is, hogy a fellebbezéshez kapcsolódó meghatalmazást, valamint illetékfeljegyzés jog iránti kérelmet valóban **(képviselő 4)**, korábbi ügyvezető írta alá. Erre nézve a másodfokú eljárásban bizonyítás lefolytatását indítványozta. Az ügy érdemét illetően előadta, az elsőfokú bíróság nem sértette meg a szlovák bíróságok joghatóságát, mivel nem a cégbírósági bejegyzést, hanem annak alapjául szolgáló társasági aktus érvényességét vizsgálta. Ezt lehetővé tette az is, amint a Szlovák Cégbíróság tájékoztatásából kitűnik, hogy a cégbejegyzés csak deklaratív hatályú. **(képviselő 6)** ügyvezetői minősége nem azzal keletkezett, hogy a cégnyilvántartásba bejegyezték, ezt csupán deklarálta a cégbírósági határozat. A perben ezzel szemben azt kellett vizsgálni, hogy **(képviselő 6)**-t az alperes egyszemélyi tagja valóban ügyvezetővé választotta-e vagy sem, ez alapítja meg a képviseleti jogosultságot. Az elsőfokú bíróság ennek mérlegelésén alapuló ítélete nem befolyásolja a szlovák cégbejegyzés tartalmát, és nincs joghatása az ügyben érintett bejegyzésre sem, így nem sérti a szlovák bíróság joghatóságát. A bíróság helyesen értékelte a perbeli bizonyítékokat és ez alapján helyesen állapította meg, hogy **(képviselő 6)** az alperes rosszhiszemű álképviselőjeként járt el. Az ezt alátámasztó bizonyítékokat az elsőfokú ítéletben rögzítettekkel összhangban a fellebbezési ellenkérelmében külön is részletezte, összegzésként megállapítva, hogy képviseleti jogosultság hiányában **(képviselő 6)** semmilyen érvényes nyilatkozatot nem volt jogosult az alperes nevében tenni. A tartozáselismerő nyilatkozat, az együttműködési megállapodás, illetve az aláírt egyéb okiratok, ideértve a bizonyosan nem tőle származó e-mail üzenetet is, joghatás kiváltására nyilvánvalóan alkalmatlanok. Álláspontja szerint súlyosan rosszhiszemű a fellebbezésben felmerült hivatkozás, mely szerint a felperesnek sem joga, sem lehetősége nem volt ellenőrizni a cégbírósági bejegyzést. Ezzel szemben kérte figyelembe venni az érvényes alperesi jognyilatkozatokat, melyek alapján csakis az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak szerinti következtetésekre lehet jutni. Külön kitért arra is, az ügy összes körülménye alapján szükségtelen az írásszakértői bizonyítás lefolytatása **(képviselő 1)** aláírásának valóságát illetően, külön hangsúlyozva, hogy nem kizárólag az alperesi tag képviselőjének tanúvallomása alapján vonta le a következtetést a bíróság. Kérte figyelembe venni emellett azt is, hogy a szlovák nyelvű társasági határozat hitelesítésének szabályossága is kétséges, ugyanis önkormányzati bélyegző okirat hitelesítésre cégeljárásban nem használható fel. A hitelesítés során állítólagosan elvégzett személyazonosítás sem történhetett meg, az erre szolgáló előrenyomott szövegben **(képviselő 1)** kézírással kitöltött személyi igazolványszáma helytelenül szerepel, és hiányzik a hitelesítő személy sajátkezü hitelesítési ellenjegyzése is. Mindezt összegezve hangsúlyozta, **(képviselő 6)** által tett valamennyi jognyilatkozat érvénytelen, azok az alperest nem kötik. Az érvényes alperesi nyilatkozatok, valamint felperesi ügyvezető, **(képviselő 2)** által írásban tett nyilatkozat alapján szabályszerű és érvényes az alperesi beszámítás a felperes követelésébe. Ennek megfelelően csupán a beszámítást meghaladóan fennmaradt 2.392.000,- forint összegű követelés megfizetésére lehetett kötelezni őt. Kérte a jogi képviselettel felmerült ügyvédi munkadíj másodfokú eljárási költségként történő megállapítását.

A fellebbezés **nem alapos**.

Az ítélet tábla a másodfokú eljárásban megkereste a felperes kénysztörölését elrendelő ...-i Törvényszék Cégbíróságát, a felperesre vonatkozó képviseleti jogosultság tisztázása érdekében. A megkeresésre adott válaszból kitűnik, a kénysztörölési eljárás még folyamatban van, a felperesi cég törvényes képviselője azonban továbbra is **(képviselő 4)**, aki vezető tisztségviselőként hatályos,

szabályszerű meghatalmazást adhatott a fellebbezést benyújtó jogi képviselőnek. A fellebbezés érdemi elbírálásának ezzel kapcsolatos akadályja nem volt.

Az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényállásból a fellebbezési hivatkozások tükrében az ítélet tábla elsődlegesen azt emeli ki, hogy a felek által 2014. május 21-én megkötött adásvétellel vegyes vállalkozási szerződés alapján a 300 millió forintot meghaladó vállalkozói díj kiegyenlítését a felperes 2014. október 31-ig négy részletben vállalta teljesíteni. Erre azonban a szerződési határidő elteltével sem került sor, és már az első részlet teljesítésével is egy évet meghaladó késedelembe esett a felperes, amikor 2015. június 16-án a per tárgyát képező 44.392.000,- forintot átutalta az alperesnek. Az kétségtelen, hogy az átutalás banki dokumentuma rögzítette, eszközbeszerzés céljából történt az összeg alpereshez juttatása, ugyanakkor sem a vállalkozási szerződésben, sem egyéb peres felek között létrejött okiratban olyan kitétel nem található, hogy az összeg európai uniós forrásból a célhoz kötöttség speciális szabályai alapján biztosított pénzeszköz lett volna. A beszámítást akadályozó, célhoz kötöttségre hivatkozás csak utóbb, **(személy 2)** feljelentése nyomán indult nyomozati eljárásban adott tanúvallomásokban merült fel. A felperes korábbi ügyvezetője **(képviselő 2)** e nyomozati eljárás során, 2015. július 2-án tett vallomásaiban pedig kifejezetten azt adta elő, hogy a felperes a ... Megyei Kormányhivataltól egy 239 millió forint összegű utófinanszírozott, vissza nem térítendő munkahelyteremtő támogatást nyert el. Ezt **(képviselő 4)** a felperes másik ügyvezetőjének nyomozati eljárásban tett vallomása megerősítette azzal a kiegészítéssel, hogy a **(pénzügyintézet 2)** által folyósított 50 millió forintból teljesítette a felperes az első részletet az alperes irányában. A tranzakcióról azonban nem készült számla, mert egy nagyobb részszámla részleteként került volna utóbb elszámolásra a kormányhivatal felé. A peres felek egymás közötti viszonyában tehát nem bizonyított az Európai Unió szabályok szerinti olyan célirány kikötés, amely a beszámítás lehetőségét korlátozta volna. Ennek hiányában bár az alperes valóban nem az átutalási megjegyzés szerinti célra fordította az összeget, ugyanakkor annak beszámítás útján történő felhasználása nem ütközött jogi akadályba.

A perben nem volt vitatott, hogy a 2015. júniusi időpontban a felperesnek a 2014. május 29-én megkötött kölcsönszerződésből adódóan a visszafizetési határidő lejártával még 18 millió forint tőke, valamint ennek ügyleti és késedelmi kamataival kiegészített összegű lejárt tartozása állt fenn kölcsönvisszafizetés jogcímén az alperes felé. A kölcsönszerződés ugyanis határozott idejű volt, az eredeti kikötés szerint 2014. augusztus 1-ig kellett volna felperesnek a kölcsönt visszafizetnie. A felperesi nyilatkozatokkal ellentétben azonban szerződésmódosításra, határidő meghosszabbítására hitelt érdemlő peradat nincs. Az alperes következetes perbeli tagadásával szemben a határidőt meghosszabbító szerződésmódosítás nem nyert bizonyítást. A kölcsönszerződés 2015. június 29-i alperesi felmondására valóban nem is lett volna szükség, a joghatás kiváltása - a visszafizetési kötelezettség esedékessé válása - a határidő leteltével bekövetkezett. A felmondás - annak jogi tartalmát, célját tekintve - helyesen a kölcsönszerződésből eredő lejárt követelés érvényesítéseként értelmezhető. A 2015. június 29-i felmondásban az alperes írásban egyúttal közölte azt is, hogy beszámítással él; a hozzá átutalt 44.392.000,- forint összeget a kölcsönszerződésből eredő követelésének kielégítésére használja fel. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a beszámítási nyilatkozat megtételével a felperes kölcsöntartozása megszűnt [Ptk. 6:49. § (2) bekezdés], mivel azonban a felek a vállalkozási szerződést nem szüntették meg, így az abban foglalt kölcsönös kötelezettségek ezt követően még továbbra is fennmaradtak. A beszámítás felperes által utólagosan hivatkozott jogi akadályára nézve azonban nem merült fel peradat, a tényállásból ezzel szemben éppen az állapítható meg, hogy a beszámítási nyilatkozat közlésének időszakában maga a felperes is elfogadta annak jogszerűségét. **(Képviselő 2)**, a felperes korábbi ügyvezetője ugyanis rövid időn belül, 2015. augusztus 17-én, a felperes nevében írásban elismerte az alperesi beszámítás jogszerűségét, további nyilatkozatában pedig tudomásul vette, hogy az alperes a 2015. június 16-án

átutalt 44.392.000,- forint összegből 42 millió forintot a kölcsönszerződés alapján fennálló tartozásra elszámolhatta.

A Ptk. 6:49. § (2) bekezdése értelmében a beszámítás erejéig a kötelezettségek megszűnnek. A beszámítás a kötelezett félnek olyan jognyilatkozata a jogosult irányában, amely kifejezi: a jogosultnak vele szemben fennálló tartozását nem követeli és a maga kötelezettségét - a beszámítás mértékéig - nem teljesíti. A beszámítás lényege, hogy megszünteti a jogosult követelését és ennek folytán nemcsak az igény enyészik el, hanem magát az alanyi jogot is kioltja. A beszámításnak tehát kötelelem megszüntető hatása van, ami a teljesítéssel azonos joghatást jelent (a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény és kapcsolódó jogszabályok nagykommentárja, III. kötet, Opten Informatikai Kft., 2014, 124. oldal).

A Ptk. 6:49. § (2) bekezdés jogintézményének fenti értelmezéséből adódóan a perbeli esetben mindez azt is jelentette, hogy az alperesnek a beszámított 42 millió forint erejéig megszűnt a vállalkozói díjelőleggel kapcsolat elszámolási kötelezettsége a felperes felé.

A felperes a perben utóbb a beszámítás figyelmen kívül hagyását azért kérte, mert állítása szerint a 2015. november 18. és december 16. között a Szlovák Cégbíróság bejegyzése alapján ügyvezetőként nyilvántartásba vett **(képviselő 6)** az alperes nevében a korábban közölt beszámítási nyilatkozatokat visszavonta, illetve elismerte a felperes irányában fennálló alperesi elszámolási kötelezettséget a teljes 44 millió forintos összegre nézve. Az elsőfokú bíróság érdemben vizsgálta, hogy **(képviselő 6)** perbeli követeléssel kapcsolatos jognyilatkozatai érvényesnek tekinthetők-e, illetőleg azok milyen joghatás kiváltására voltak alkalmasak. Ennek tisztázása érdekében a 2017. évi XXVIII. tv. (Nmjtv.) 22. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság megkereste a szlovákiai cégbíróságot. A **(város 1)**-i I. számú Járásbíróság írásbeli közléséből pontosan megállapítható, hogy a Szlovák Köztársaság Kereskedelmi Törvénykönyvéről szóló 513/1991. számú törvény 27. cikkelye szabályozza - egyebek mellett - a bejegyzett adatok harmadik személlyel szembeni hatályosulását. A magyar joghoz hasonlóan a képviselő személyében beállt változás cégbejegyzése Szlovákiában is deklaratív hatályú, azaz nem maga a bejegyzés keletkezteti a képviseleti jogosultságot, csupán deklarálja annak létrejöttét, rögzítve egyúttal, hogy mely időponttól hatályos a képviselet harmadik személyekkel szemben. A perbeli esetben a megkeresett bíróság közlése szerint ez az időszak **(képviselő 6)** esetében 2015. november 18-tól december 16-ig terjedt, annak ellenére, hogy utóbb az alperes (személy szerint: **(képviselő 1)**) kérelmére a Szlovák Cégbíróság 2015. november 18-i hatállyal visszamenőlegesen törölte **(képviselő 6)** képviseleti jogosultságát. Jóhiszemű harmadik személy számára a cégjegyzékben bejegyzett adatokra figyelemmel azonban **(képviselő 6)** eljárhatott, és jognyilatkozatokat is tehetett az alperes nevében a bejegyzés fennálltának időszakában. Az elsőfokú bíróság mindezek ismeretében vizsgálta **(képviselő 6)** ügyvezetői tisztséggel történő megbízását tartalmazó okirat valódiságát és azt, hogy az képviseleti jog alapítására alkalmas-e. A felperes fellebbezésében is sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ezzel a Szlovák Bíróság joghatóságát elvonva járt el, és az Nmjtv. 89. § f) pontjára hivatkozott, mely szerint a törvény egyéb joghatósági szabályára tekintet nélkül, a magyar bíróság joghatósága kizárt jogoknak, tényeknek és adatoknak a külföldön vezetett közhiteles nyilvántartásba történő bejegyzését érintő eljárásban. A jogszabály szöveg nyelvtani értelmezéséből adódik, hogy a magyar bíróság joghatósága - jelen esetben - a cégbejegyzési eljárásban való részvételre nézve kizárt. Ezt erősíti meg a törvényhez fűzött miniszteri indokolás is, egyértelművé téve, hogy a Brüsszeli IA. rendelet hatálya alá nem tartozó területek tekintetében fenntartásra kerül a belföldi közhiteles nyilvántartásba való bejegyzéssel kapcsolatos eljárásokra irányadó kizárólagos joghatósági szabály. A kizáró törvényi rendelkezés azonban csak a jogok, tények és bejegyzések tárgyában, közvetlenül a

közhiteles nyilvántartást vezető bíróság, mint hatóság eljárásával kapcsolatosan érvényesül. Ilyen például a cégbejegyzést elrendelő végzés hatályon kívül helyezése iránti per. A külföldi bíróság jogkörébe tartozó ilyen eljárásra a magyar bíróságnak tehát nem lehet joghatósága, ha viszont az eljárás tárgya nem maga a bejegyzés, hanem a bejegyzés alapjául szolgáló jog, tény vagy adat (jelen esetben egy okirat), akkor a joghatóságot kizáró ok nem alkalmazandó. E jogértelmezésből indul ki a jogirodalom is (Nagy Csongor István: Nemzetközi magánjog, Harmadik, átdolgozott, bővített kiadás 244. oldal., HVG-Orac Kiadó, **Budapest**, 2017.). A jogalkotói szándékot rögzítő miniszteri indoklásból megállapítható tehát, hogy jogkörrel rendelkezve járt el az elsőfokú bíróság, amikor a magyar Polgári Törvénykönyv hatályos rendelkezései tükrében vizsgálta ezt a kérdéskört, vizsgálta a **(képviselő 6)**-ot megbízó alperesi okirat valóságát; ez tehát külföldi bíróság joghatóságát nem sértette. Az erre nézve fogatosított bizonyítás a fellebbezési hivatkozásokkal ellentétben az ítélet táblája álláspontja szerint olyan körben és mértékben folyt le, amely alkalmas volt az okirat valóságának, alaki érvényességének teljes mértékű kétségessé tételéhez, a rendelkezésre álló bizonyítékok elegendőek az ezzel kapcsolatos megalapozott jogkövetkeztetés levonásához.

A fellebbezési álláspont szerint elengedhetetlen lett volna az írásszakértői bizonyítás a „**(képviselő 1)**” aláírás valóságának tárgyában a „Rozhodnutie” (magyarul: határozat, döntés) megnevezésű okiraton. Felperes hangsúlyozta, **(képviselő 1)** tanúként úgy nyilatkozott, hogy az aláírás hasonlít az ő aláírásához.

Az elsőfokú bíróság az írásszakértői bizonyítást az ítélet jogi indokolása szerint azért mellőzte, mert álláspontja szerint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokból és tanúvallomásokból kétséget kizáróan megállapítható a vitatott okirat hamissága, vagyis az, hogy az nem az abban feltüntetett személy valós akartnyilvánítását tükrözi. Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy az írásszakértői bizonyítás a per jelentős elhúzódasához vezetett volna, mivel az írásszakértőnek több, köztük külföldi helyszínről is okiratokat kellett volna beszereznie, illetve írásmintákat gyűjtenie. Az ítélet táblája álláspontja szerint az írásszakértői bizonyítás mellőzése ellenére az a rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetett mérlegelésével elsőfokú bírósággal egyező okszerű következtetés vonható le arra, hogy az okiraton nem **(képviselő 1)** sajátkezű aláírása található az előnyomott név feltüntetésétől jobbra. A 2019. április 29-én megtartott tárgyaláson adott jelentős mennyiségű aláírásminta, valamint meghatalmazáson lévő ellenjegyzések közvetlen összehasonlítása a nem szakavatott vizsgáló számára is megállapíthatóvá teszi a szemmel látható eltéréseket, főleg az aláírás második részében, a vezetéknév feltüntetésénél. **(Képviselő 1)** alperesi társaságban elfoglalt tulajdonosi-képviselői pozíciójára figyelemmel valóban nem tekinthető elfogulatlannak, tanúvallomása az alperesi cég érdekében történt, azonban a perbeli jogvita érintett részében több ponton azonos nyilatkozatokat tett **(képviselő 6)** tanúval. Előadásai emellett összhangban vannak az egyéb peradatokkal, bizonyítékokkal is. E körben hangsúlyozza az ítélet táblája, hogy a vizsgált okirat az aláírás hitelességének kétségességén túl több, egyéb formai és tartalmi hiányosságot mutat. Helyesen világított rá az elsőfokú bíróság arra, hogy életszerűtlen, hogy a **(város 1)**-től 150 km-re fekvő **(város 6)** városában történt meg a **(város 1)**-ben keletkezett okirat hitelesítése. Helyes továbbá az az alperes fellebbezési észrevétele, hogy önkormányzati bélyegző cégbírósághoz benyújtandó okirat hitelesítésére való alkalmassága kétséges. Az ugyancsak hitelesítéshez tartozó előnyomott szöveg kitöltése is hiányos, a személyi igazolványszám feltüntetése helytelen, az utolsó két számjegy olvashatatlan, az előnyomott, hitelesítésre szánt szöveget pedig hitelesítő személyesen nem is ellenjegyezte. Mindezen körülményeket egybevetve, együttesen értékelve [Pp. 206. § (1) bekezdés] állapítható tehát meg, hogy hamisított okirat készült **(képviselő 6)** kinevezése érdekében, mely nem **(képviselő 1)** valós szándékát tükrözi. Ezt közvetve megerősítő további peradat még, hogy a képviseleti jog cégbejegyzésének észlelésekor **(képviselő 1)** haladéktalanul intézkedett az álképviselő képviseleti jogának cégbírósági törlése iránt.

Az ítélet táblája mindezeket túl az elsőfokú bírósággal egyezően nyomatékkal értékelte azt a tényt is,

hogy **(képviselő 1)** és **(képviselő 6)** személyes meghallgatásukkor egybehangzóan állították, hogy nem ismerik egymást, soha nem is találkoztak. **(képviselő 6)** csak a **(pénzüntézet 2)** képviseletében eljáró **(személy 2)**-t jelölte meg ismert személyként, nem tudta megállapítani utólag, hogy milyen tartalmú okiratokat írt alá, és a kinevezési okirat kiállításával, hitelesítésével kapcsolatos körülményekre sem emlékezett, csupán annyit adott elő, hogy külföldön járt ez ügyben. Saját bevallása szerint nem ért a cégirányításhoz, az elé tárt okiratokat olvasatlanul írta alá. Mindezen peradatok együttesen azt erősítik meg, hogy **(képviselő 6)**, mint álképviselő tette meg alperes nevében az egyébként az alperesi érdekekkel teljesen ellentétben álló jognyilatkozatokat. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság bizonyíték mérlegelési és az okirat hamisságára levont jogkövetkeztetése helytálló. További bizonyítási cselekmények mellőzése a Pp. 3. § (4) bekezdésére figyelemmel nem ütközött eljárási szabályba. Az okirat tehát a tartalmi és formai hiányok miatt, anyagi jogi értelemben nem alkalmas a képviseleti jog alapításához, így a Ptk. 6:14. § álképviselőre vonatkozó szabályai alkalmazandók a **(képviselő 6)** által megtett jognyilatkozatokra nézve. Aki képviseleti jog nélkül más nevében jognyilatkozatot tesz, nyilatkozata csak a képviselt jóváhagyásával válthat ki joghatást. A képviselt ha a nevében tett jognyilatkozatot utóbb nem hagyja jóvá, a jóhiszemű álképviselő harmadik személynek a jognyilatkozat megtételéből eredő kárt, míg a rosszhiszemű álképviselő a harmadik személynek okozott teljes kárát köteles megtéríteni. Jelen pernek nem tárgya az álképviselő jó- vagy rosszhiszeműségének vizsgálata, az azonban egyértelműen megállapítható, hogy **(képviselő 6)** álképviselőként az alperes nevében tett jognyilatkozatait az alperes utóbb nem hagyta jóvá, sőt az ellen kifejezetten tiltakozott. Az alperes nevében tett beszámítást visszavonó, tartozáselismerő és egyéb kötelezettségvállaló nyilatkozatok tehát felperes vonatkozásában joghatás kiváltására nem alkalmasak, a 2015. november 24-i keltezésű „együttműködési megállapodás” pedig létre nem jött szerződésnek tekintendő (EBH2004/1146. számú elvi döntés, valamint BH2019/108. számon közzétett eseti döntés). Ebből következően helytálló az alperes azon perbeli védekezése, mely szerint már 2014. júniusában, a beszámítási nyilatkozat hatályos közlése folytán megszűnt a felperes irányában a 2.392.000,- forintot meghaladó tartozása [Ptk. 6:49. § (2) bekezdés].

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor a beszámított összeg erejéig az alperesi tartozást megszüntnek tekintette és csak a beszámítással nem érintett különbözeti összeg visszafizetésére kötelezte az alperest. Az ítéletábla ezért a Pp. 253. § (2) bekezdés alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, a megfellebbezett, keresetet elutasító rendelkezést helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes másodfokú eljárásban teljes egészében pervesztes lett, ezért a jogi képviselővel eljáró alperes másodfokú eljárási költségeinek megtérítésére köteles [Pp. 78. § (1) bekezdés]. Az ügyvédi munkadíj összegét az ítéletábla 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3)-(5) bekezdés szabályai szerint a fellebbezési pertárgyértékhez igazodóan határozta meg.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt másodfokú eljárási illetéket ugyancsak a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kell megfizetnie a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdés, valamint 15. § (1) és (3) bekezdés szabályai szerint.

, 2019. szeptember 26.

Dr. Hámori Attila s.k., Dobler László s.k.
a tanács elnöke

előadó bíró

. Béri András s.k.
táblabíró

